

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto din 40.—, za pol leta din 20.—, za četrt leta din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/1. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6. Računsko sodišče v Ljubljani.

List za državne nameščenice in upokojenke

M. N.:

Pred božičem

Letos obhajamo božične praznike v dobi največje razrvanosti, mrzličnega pripravljavanja, oboroževanja, sebičnosti, nasilnosti. Dogodki se vrste z blazno naglico in vsi živimo v vednem pričakovanju nečesa strašnega, grozotnega. Skoro smo pozabili na božič, na ta posvečeni praznik miru in ljubezni. Toda kljub vsemu ne bo šel čar božičnega časa mimo nas; sladkost in pokoj božične noči bo čutil sleherni med nami. V naše borne domove bo prinesla svetloba božičnih lučic vsaj nekoliko bleska, vsaj malce praznične lepote. Veselje naših otrok ob skromnih božičnih darovih nas bo povedlo nazaj v mladostne dni, ko smo še sami postavljali jasele, nestrpno pričakovali božje Dete in njegova darila ter praznovali božič res v miru in tihi radosti.

Božič je praznik uredniških obljub, izpolnjenih želja. Ta misel o grenili božično veselje, saj nam uradnikom letošnji božič ne bo prinesel tega, kar smo tako zaupljivo pričakovali. Letošnje naše božično darilo je neizpolnjeno pričakovanje. V dolgotrajni borbi za obstanek smo se navadili potrpljenja, čakanja, obljub... A nismo se še vdali brezupni malodušnosti! Jasno se zavedamo, da se borimo za pravično stvar in da bomo končno le dosegli priznanje naših upravičenih teženj in zahtev, ki so za nas res življenjskega pomena. Prepričani smo, da bodo našle naše prošnje vendarle umevanje in da si bomo končno priborili pravice, ki nam po vseh božjih in člo-

veških postavah gredo. Trpke so te misli in grenile nam bodo lepoto božičnih dni.

Krivični bi pa bili, če bi se ravno o božiču ne zavedali, da smo prestali srečno dni, ko je visela usoda Evrope — in posebno še naše ožje domovine — na tanki niti. Praznik miru obhajamo na domačih tleh, v lastnih domovih, svobodni, mirni, varni. Srečna zveza je vodila našo usodo in nas ubranila pred najhujšim. V rodni zemlji smo ostali, na svojem bomo praznovali veliki dan ljubezni.

Kakšen pa je letošnji božič tistih tisoče naših bratskih stanovskih tovarišev izven naše domovine, ki se potikajo izkoreninjeni, odpuščeni, kot begunci po raznih taboriščih, ki žive od podpor, od miloščine! Praznik miru in ljubezni se jim je spremenil v strahoto begunstva ali pa v življenje nasilja, duhovnega zasužnjevanja. In morda so nam bili prav ti tovariši nekaj vzgled mirnega, udobnega življenja javnih nameščenecv. Danes nam je njih kruta usoda nad vse resen opomin. Ali se zavedamo, kako srečni smo kljub večim skrbem in stiskam?

Naš dom je v vsi svoji skromnosti lep, kajti naš je in končno je le dom, čeprav je reven in tesen, naše življenje pa do skrajnosti utesnjeno.

Menda ni ob takem razmišljanju nikogar, ki ne bo v sveti noči bolj goreče kot kdaj prej ponavljal božično oznanilo:

In mir ljudem na zemlji!

Za zvišanje prejemkov!

V predzadnji številki smo poročali o odposlanstvu 18 strokovnih organizacij, ki je dne 10. novembra predložilo g. banu dravske banovine poglavitve težnje in zahteve zastopanih društev drž. uslužbenstva. Odposlanci so izročili g. banu tudi tole

spomenico:

»Materialni položaj državnih nameščenecv, upokojenecv vseh strok in položajev in delavcev postaja dan na dan obupnejši. Že pred zadnjim znižanjem leta 1935. so bili njihovi prejemki daleč pod eksistenčnim minimumom in so takrat nameščenici in delavci pričakovali zvišanje, nikakor pa ne znižanja svojih že itak nezadostnih dohodkov. Regulacija osebnih prejemkov v letu 1937. je bila nezadostna in neza-

dostna. Prejemki poročenih državnih uslužbenecv po tej regulaciji niti niso dosegli višine pred zadnjo redukcijo v letu 1935., četudi je medtem draginja silno narasla. Rodbinska doklada za ženo ni bila vrnjena, poročene državne uslužbenke in upokojenke sploh niso prejeli ničesar. Prve še danes ne prejemajo nobenih osebnih dokladov, upokojenke pa le znižane po uredbi iz leta 1935. Za te v prejemkih ustvarjene razlike državni nameščenici in upokojenke ne najdejo nobene opravičljive utemeljitve, najmanj pa utemeljitve, ki bi slonela na socialnih razlogih.

Cene vseh življenjskih potrebščin neprestano naraščajo in so danes za 25% do 30% višje od cen v letu 1936.

Spričo tega težko izhajajo samski uslužbenci v najvišjih položajih, oni v nižjih položajih, zlasti poročeni z družinami, pa se bore s pritrgovanjem in pomanjkanjem, kljub temu pa zapadejo bolj in bolj v dolgove. Nameščenke družine razjedata zato danes beda in obup. Slabo ter nezadostno hranjeni in oblečeni otroci v slabih in nezakurjenih stanovanjih zdravstveno propadajo. Nameščenici sami pa zaradi neprestanega pritrgovanja izčrpani in od morečih skrbi za existenco svojih družin izmučeni svojega dela ne morejo opravljati s tisto poglobljenostjo in predanostjo, kot bi to bilo v interesu službe.

Državni uslužbenci, na katerih delu sloni vsa administracija in vse redno delo države sploh, pričakujemo izboljšanje svojega položaja zlasti sedaj, ko se je po oficijelnih izjavah gospodarsko stanje države izredno zboljšalo in so državni dohodki močno prekoračili v državnem proračunu predvidene postavke. Posebno pa pričakujemo izboljšanje, ker je kraljevska vlada pokazala

potrebno razumevanje za slabo materialno stanje ene stroke državnih uslužbenecv in ji priznala posebno doklado.

Neobhodno je potrebno, da se ustvari vsem državnim uslužbencem in upokojenecem možnost skromne eksistence. Z ozirom na danes obstoječe stanje cen bi moglo edinole zadovoljiti:

1. da se povišajo vsem državnim uslužbencem in upokojenecem ne glede na stroko in položaj prejemki po 500 din mesečno;

2. da se prizna rodbinska doklada za otroke in za ženo v prvotnem znesku mesečno po 150 din;

3. da se priznajo poročeni ženi v državni službi osebne doklade v isti višini, kot se priznavajo neporočeni državni uslužbenki;

4. da se ukinejo vse razlike med osebnimi dokladami aktivnih in upokojenih uslužbenecv;

5. da obdrže staroupokojenke do sedanje višje osebne doklade, ker je to socialno utemeljeno.

Dr. Fran Ogrin:

Na novih potih narod. in drž. življenja Po ustanovitvi Jugoslavije

Dogodki so šli svojo pot dalje. Dne 1. decembra 1918. je izročilo zagrebško Narodno veče pod predsedništvom dr. Korošcem, ki je predstavljalo do tedaj vrhovni in suvereni državni organ za Slovenijo, Hrvatsko-Slavonijo in Dalmacijo, svečano adresno vprašanje regenta Aleksandra in srbske vlade, ki je izšla iz srbske narodne skupščine, da je Narodno veče sklenilo, da se združijo po njem zastopane pokrajine s kraljevino Srbijo v eno enotno državo. S sprejemom adrese je bil izvršen državno-pravni akt zedinjenja. Združitev vseh Jugoslovanov v eno državo je bila na eni strani izpolnitev stoletnega sna o narodni osvoboditvi, na drugi pa jo je v sedanjih časih tudi narekovala potreba o zavarovanju komaj priborjene svobode in narodne obrambe, ki je mogoča le v veliki državi.

Novo državno tvorbo je bilo treba urediti in vsestransko izgraditi. Politični »medeni tedni« so hitro minili. Spričo preostalih 6 različnih ustavnopravnih sistemov je čakalo ogromno dela, da se nova država po enotnih vidikih politično-upravno, gospodarsko in kulturno uredi. Ustavotvorna skupščina je dala leta 1921. prvo (vidov-

dansko) ustavo, ki je položila temelje državni ureditvi. V prvem desetletju po ustavi je bilo opravljeno na izenačenju zakonodaje in na urejanju države veliko delo.

Ko se je zaključila doba absolutne monarhije, ki je trajala od pomembnega 6. januarja 1929. do 3. septembra 1931. — takrat smo dobili važne ustavno-upravne organizacijske zakone, od katerih nam je prinesel zakon o nazivu in razdelitvi kraljevine z dne 3. oktobra 1929. enoten naziv države »Kraljevina Jugoslavija« in ustroj banovin — je izšla 3. septembra 1931. nova ustava, ki velja še danes. Vse državno in javno življenje se je poslej razvijalo na osnovi novih ustavnih določil, ki so povzela ustanovo banovin in ustvarila poleg državne skupščine še senat. Sedanja državna uprava in samouprava — zakon o izgradnji samouprave je pripravljen — utegneta dobiti, ako se notranja državna ureditev z rešitvijo hrvatskega vprašanja kaj izpremeni, novo lice.

Veliko bi bilo pisati, ako bi hoteli obseči vse delo, ki je bilo izvršeno na politično-upravnem in gospodarsko-kulturnem področju v času od 1. 1931. do 1938., zlasti v zadnjih letih. Zuna-

Franjo Cvirn, podpolkovnik v p., Maribor:

Prevrat v Pulju in moje potovanje v Maribor

(Konec.)

Najožje prijateljstvo, ki je združevalo mene z generalom Maistrom izza mladih let skupnega službovanja v Ljubljani, naju je po dolgih letih ločitve zopet združilo k skupnemu službovanju v Mariboru. Ker sem vsa leta vojne preživel v četni službi na fronti, sem imel le v času štirinajst-dnevnih dopustov priliko priti v Maribor, in vsakokrat sva potem z Maistrom večer za večerom skupaj kramljala v kakšnem tihem in skrivnem kotičku o znakih nove politične orientacije avstrijskih slovanskih narodov. Tako sem tudi meseca avgusta leta 1918. svoj zadnji dopust pred prevratom preživel v Mariboru. Pred mojim odhodom nazaj v Pulj sva sedela z Maistrom dne 15. avgusta zvečer v večji družbi v Narodnem domu skupaj z dr. Rosinom in drugimi slovenskimi rodoljubi, kjer so živahno komentirali bližajoče se znake vojaškega propada Avstrije. Proti 11. uri ponoči je Maister vstal in skupno sva odšla na njegovo stanovanje na strogo zaupen pogovor, na katerega me je Maister povabil. Na tem sestanku mi je Maister popolnoma odkril svojo dušo in izrazil mi je

prepričanje, da je Avstrija čisto na koncu svojih sil in da se rapidno približuje popolnemu razsulu. Ko sem pa odvrnil, da velesile, posebno Anglija, ne bodo pripustile popolnega razpada Avstrije, je Maister vstal in odločno odvrnil: »Ne, to se nikdar ne zgodi! Razpad Avstrije je gotova stvar. Najdalje še tri mesece, in Avstrijo bo h... vzela« (Ipsissima verba.)

Nato je Maister stopil k omari, kjer je imel dobro shranjen velik zemljevid. Razgrnil ga je pred menoj po mizi in videl sem vse ozemlje jugoslov. dela avstro-ogrske monarhije in Balkana do Soluna. Na zemljevidu pa so bile začrtane meje bodoče Jugoslavije, ki jih je Maister sam začrtal z rdečim svinčnikom. Maister mi je s prstom pokazal začrtano mejo od Gorice do St. Gotharda—Rabe — okrog vsega Banata do romunske meje, Dalmacijo, Bosno in Hercegovino, Srbijo z Makedonijo do Soluna, rekoč: »Glej, to bo bodoča velika Jugoslavija! Ali ne bo to krasno?« Pritrdil sem mu z besedami: »Naj se zgodi po tvoji volji in naj se izpolni tvoja želja.« Tako pa je Maister dostavil, da bo v Mariboru ob prevratu najhujše. Rekel je: »Spoznal sem sam na sebi neizprosno naših narodnih nasprotnikov, oni ne poznajo pardona. V Mariboru bo tekla kri. Takrat pa bom potreboval tebe in računam s teboj!« Obljubil sem mu, da pridem takoj, ko me

bo obvestil in poklical. Nato sva si krepko podala roke in odšel sem od Maistra z občutkom, da se pripravljata nekaj velikega, nisem pa mislil, da se bo tako točno izpolnilo Maistrovo prerokovanje.

To je bil vzrok, da sem takoj odpoval iz Pulja, ko sem prejel po svojem slugi Maistrov poziv in tako sem postal prvi komandant jugoslovanskega Maribora v najtežjem položaju, ko je Maister razpolagal samo s približno 350 vojaki in 10 oficirji, Nemci pa so si organizirali svojo nemško gardo, ki je štela preko 1500 mož in več kot 100 oficirjev, in šele, ko se je dne 23. novembra Maistru posrečilo razorožiti jih, je postal gospodar položaja.

Burni prevratni dogodki v Mariboru, ki ostanejo meni in vsem Maistrovim soborcem v nepozabnem in ponosnem spominu, pripadajo zgodovini. Maister sam jih je tako stvarno, zgodovinsko resnično in objektivno popisal, da bodo bodoči zgodovinarji mogli v polnem obsegu ugotoviti vso veličino narodnih zaslug, ki si jih je stekel veliki naš junak in pesnik za svoj narod in za Jugoslavijo z osvobojenjem Maribora, Slov. goric in dela Koroške. Žal pa je Maistra prehitela neizprosna smrt, ko je ravno končaval svojo zgodovino prevrata v Mariboru. Tako je ostalo njegovo veliko delo nedokončano, se pa, zdaj po poklicanih dopolnjuje v Maistrovem smislu.

Guy de Maupassant:

Obešenčeva roka...

»Približno osem mesecev bo tega, kar je eden mojih prijateljev, Louis R..., nekega večera zbral pri sebi nekaj tovarišev iz gimnazije; pili smo punč, kadili in se razgovarjali o slovstvu, slikarstvu ter si zdaj pa zdaj pripovedovali kake šale, kakor je to navada, če se zbero mladi ljudje. Kar naenkrat se odpro vrata na stečaj in eden mojih dobrih prijateljev iz mladosti vdre v sobo kakor vihra. »Ugenite, od kod prihajam,« vzkligne takoj. — »Stavim da iz Mabillea,« odgovori nekdo. — »Ne, prevesel si, pravkar si si izposodil denar, ali si pokopal strica ali pa si zastavil uro v zastavljalnici,« je odgovoril drugi. — »Napil si se ga,« je menil tretji, »in ker si zavohal pri Louisu punč, si prišel gor, da pričneš iznova.«

»Motite se vsi vkup, prihajam iz P... v Normandiji, kjer sem preživel pet dni in od koder sem prinesel svojega prijatelja, velikega zločinca, ki si ga vam z dovoljenjem drznem predstaviti.« S temi besedami je izvelkel iz žepa odrti obešenčeva roko; ta roka je bila strahotna, črna, suha, zelo dolga in kakor nagrbčena. Nenavadno krepke kite je znotraj in zunaj obdajal

med drugim takole: »Zdi se, da vlada v našem času posebna ovaduška psihoza, kajti dan za dnevom prihajajo sumljive ovadbe, ki jih je treba vse preizkusiti. Zagotavljam Vas, da bo policija z vso odločnostjo vodila borbo proti ovaduhom (špicljem) in špijonom. Kajti ne smemo zavajati ljudstva v psihozo, ki bi lahko postala nezdrava in tudi ne smemo brez razloga sumničiti častivrednih državljanov in brskati po njihovem zasebnem življenju.

Žrtve denunciacij moramo ščititi napram zlonamernim sumničanjem.« — Odločne, pametne in trezne besede, ki naj bi jih poslušal in uvaževal ves sodobni svet, pa bi bilo prihranjenega mnogo gorja. Kakor razne države poznajo zakone o zaščiti države, tako bi morale uvesti tudi posebno stroge zakone proti ovaduhom in ovaduhom. To bi bil povsod velik korak k notranjemu miru, ki je najboljši vodnik v mednarodno pomirjenje. (»Kmeti list«)

Upokojenec

Društvo jugoslov. državnih in samoupravnih upokojenec v Mariboru sklicuje za ponedeljek, 26. t. m., ob 9. v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru izredni občni zbor, ki bo sklepal o združitvi društva z banovinskim društvom državnih in samoupravnih upokojenec v Ljubljani. Če bo združitev sklenjena, bodo zborovalci izvolili pet članov ter jim dali pooblastilo za ureditev formalnosti združitve v okviru že določenih pogojev. Izredni občni zbor bo sklepčen ob prisotnosti najmanj četrtnine članov. Ob nezadostni udeležbi bo pol ure pozneje drug občni zbor z istim dnevnim redom, ki bo sklepčen ne glede na število udeležencev.

Začasna preselitev upokojenec. Ponovnih določbah dobi upokojenec, ki se začasno — toda nad dva meseca — mudi izven kraja, kjer sicer stalno stanuje, za ta čas začasnega bivanja doklado po draginjskem razredu tega kraja, če je ta doklada nižja. Zato mora vsak upokojenec, ki se (čeprav samo začasno) preseli — seveda v mejah naše države — za dlje kot dva me-

seca iz mesta na deželo, to prijaviti finančni direkciji, da mu za dobo njegovega bivanja izven stalnega bivališča, zniža doklado.

Pristojbine za posredovanja. Somborsko upokojenško združenje ima tako v Novem Sadu, kjer je sedež banske uprave dunavske banovine, kakor tudi v Beogradu svoja poverjenika, ki opravljata za društvene člane razne intervencije, posredovanja in poizvedbe pri osrednjih državnih uradih. To posredovanje pa tudi za člane ni zastoj, temveč morajo plačati društveni člani novosadskemu poverjeniku za vsako intervencijo pri banski upravi v pokojninskih zadevah po 15 din in 6 din za poštnino. Beograjskemu poverjeniku, ki opravlja samo čisto informativne intervencije pri raznih ministrstvih, glavni kontroli, državnem svetu itd., je pa treba plačati za vsako zadevo po 46 din kot nagrado in poštnino. Člani pošiljajo svoje zadeve na društveni odbor, ki njihove vloge hkrati z poslanim denarjem dostavlja svojim poverjenikom.

ščen k okrajnemu sodišču v Mokronogu in pred dobrima dvema letoma k okrajnemu sodišču v Novem mestu.

Povsod, kjer je služboval, se je izkazal kot odlična pisarniška moč, ki je presegala daleč povprečno mero. Bil je zaradi svojih odličnih sposobnosti vsem starešnam velika opora, tovarišem pa najboljši kolega in prijatelj. Zaradi svojega konciliantnega in vedno dobro hotečega nastopa, je bil svojim podrejenim pa tudi širokim plastem kmečkega ljudstva, s katerim je imel sleherni dan obilo opravka, najboljši svetovalci in vodnik. Vsem je bil vedno pripravljen le pomagati in dobro svetovati.

Ob vseh vrlinah mu ni dala kruta usoda dočakati zaslužnega pokoja in smrt nam ga je iztrgala iz naše srede nekaj let pred polno službeno dobo.

Kako je bil pokojni Ivan Drašler v splošnem priljubljen, je pokazal dne 24. novembra popoldne njegov veličastni pogreb, ki se ga je udeležilo impozantno število stanovskih tovarišev od blizu in daleč, nameščenstvo vseh novomeških uradov od najvišjih predstavnikov pa do najnižjih uslužbencev. Iz Mokronoga je prihitela spremljat pokojnika na njegovi poslednji poti deputacija gasilcev s zastavo, iz Ljubljane pa je prišel tajnik sekcije Združenja zemljiškoknjižnih uradnikov tovariš Jožko Medved, ki se je pred hišo žalosti poslovil od rajnega z izbranimi besedami, ki so segle vsakomur do dna srca.

Ob prekrasnem večeru, ko je legal temen mrak nad tiho Krko, je zagrnila zemlja našega blagega tovariša Ivana Drašlerja. Ohranili ga bomo v trajnem spominu, on pa naj spi mirno v naši zemlji, katero je tako neizmerno ljubil. —č.

Če ste prečitali ugodne kritike slovenskih slikanic »Pisane lutke« in »Tinkin zajček«, ju boste takoj naročili pri Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani ali njeni podružnici v Mariboru. Storitve to takoj in jo podarite svojim otrokom za Božič! Napravite malčkom prijetne in vesele praznike!

Ko pridete v Ljubljano ali Maribor, ne pozabite vstopiti v Knjigarno Učiteljske tiskarne. Gotovo boste tam našli predmet, ki vam je potreben doma ali v šoli. — Potrebujete knjigo zase ali za svojce, dobite jo v Knjigarni Učiteljske tiskarne za mal denar. Morda potrebujete pisemski ali uradni papir, ali morda dobrih svinčnikov, peres; pogrešate na svoji pisalni mizi črnilo — po svoji želji knjigo s poljubno vseali keramiko za na mizo, omaro, polico,

praktično nalivno pero, mapo, album, podstavek? Vse to prav lahko dobite v Knjigarni Učiteljske tiskarne.

V dolgih zimskih večerih bi nas dolgočasje umorilo, če bi ne imeli lepe knjige. Da ga preženemo in da združimo koristno z zabavnim, si naročimo zanimivo knjigo. Kaj je tedaj prijetnejše od čitanja dobre knjige v topli sobi, v svoji družini, ko zunanaj hrumi, sneži in mraz pritiska? Zato ne odlašajte, da nas zima ne prehitijo. Naročite v Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani ali njeni podružnici v Mariboru.

Obieke kemično čisti, barva, plisira in ilka tovarna J. O. S. REICH.

Študirate pedagogiko? Naročite pri Knjigarni Učiteljske tiskarne knjigi dr. Borislava Stevanoviča: Razvičje dečje inteligencije in Merenje inteligencije.

Tovarišu v spomin!

† Ivan Drašler

Dne 22. novembra 1938. je preminul v Novem mestu višji pisarniški oficial in predstojnik pisarne okrajnega sodišča v Novem mestu, Ivan Drašler. Dasiravno je zlasti zadnje leto pogostoma bolehal in iskal zdravja za kratko dobo v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji in v splošni državni bolnici v Ljubljani, nismo pri njegovi, vsaj na videz krepki konstituciji, pričakovali, da bomo tako nenadoma izgubili svojega predobrega stanovskega tovariša, vzornega moža in odličnega pisarniškega uradnika.

Pokojni Drašler Ivan se je rodil dne 11. julija 1884. v Niževcu pri Borovnici kot sin kmetke matere. Po dokončani šoli

se je posvetil lesni trgovini. Odslužil je vojake pri bivšem 5. dragonskem polku, nakar je vstopil po odsluženju kadrskega roka v žandarmerijo ter je služboval kot orožniški narednik v kršni Istri, medtem zlasti v prelepi Boduliji na otoku Cresu in tudi v Pazinu. Ker se mu je siromašni, vendar pa predobri istrski narod nad vse priljublil, si je med njim izbral svoje zvesto življenjsko družico Marijo iz družine Romac na Vranji pri Pazinu, s katero si ustanovil prelepo, harmonije polno družinsko življenje.

V letu 1920. je nastopil kot sodno pisarniški uradnik službo pri okrajnem sodišču v Trzinu, bil še istega leta preme-

Ne pozabite si ogledati

vedno novodošle novosti v MODNI TRGOVINI

T. EGER, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 2

Prosimo, ogledajte si izložbe!

Darila

za Miklavža in Božič.
Za svojce in uslužbence nudi
veliko izbiro po znižanih cenah

**MANUFAKTURI
NOVAK**

Ljubljana, Kongresni trg
pri nunske cerkvi

Kralj, dvorni dobavitelj
ANTON VERBIČ Telef. 2673
LJUBLJANA DELIKATESE Najnižje cene
Skrbna postrežba! SPECERIJA Sveže blago!

»TRIGLAV« J. OLUP

industrija perila in oblek

Na vogalu Stari trg 2 LJUBLJANA Pod Trančo 1

Priporoča lastno, splošno priznano perilo in obleke za vse letne čase po najnižjih cenah, za vsako stan in za vsako starost. Prepričajte se o tem v mojih poslovnih prostorih! Obleke in perilo izvršujemo tudi po meri najceneje in po najnovejšem kroju

F. I. GORIČAR priporoča v svoji glavni trgovini
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 29

veliko izbiro blaga za moške in damske obleke, kakor tudi vse vrste konfekcije lastnega izdelka. V svoji podružnici na Sv. Petra cesti št. 30 pa priporoča specialno zalogo damskega in moškega perila, razno posteljnino ter vse blago za notranje opreme. Vsakdo, ki kupi pri nas za nad 100 din, dobi svilen robček, če se sklicuje na ta inserat.

Tovariši

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašujejo v „NAŠEM GLASU“! Kdor podpira nas, ga podpiramo mi!

Poravnajte

naročnino za

„NAŠ GLAS“

Priporočamo tvrdko
M. TIČAR
LJUBLJANA
za nakup pisarniških in šolskih potrebščin

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev
v Ljubljani, Gajeva ulica št. 9 — v lastni hiši

Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874. Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413. Posojila do Din 10.000.— vsem javnim nameščencem po 7% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin c. z. z. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 ♦ Telefon št. 4421

Širite
zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.

NAŠ GLAS

List za državne nameščence in upokojence
LJUBLJANA, Frančiškanska ulica 6/I

Tovariši! Tovaršice!

Ko je nekdanja »Centralna zveza javnih uslužbencev v kraljestvu SHS« izdala dne 1. avgusta 1919. prvo številko svojega glasila »NAŠ GLAS«, je izšel list z obširnim programskim uvodnikom, iz katerega posnemamo nekaj odstavkov:

»NAŠ GLAS« je stanovsko, politično nestranksko glasilo, ki bo zastopalo predvsem gospodarske in stanovske interese drž. nameščencev v vsem našem kraljestvu, odbijalo bo krivice in napade nanje, pa naj prihajajo od katere koli strani ter bo z resnično objektivnim slikanjem uradniških razmer informiralo vso jugoslovansko javnost. — Moderen napreden, vsem stanovom in poklicem pravičen, vsestransko objektivni list si hočemo ustvariti, v katerem najde svojo tribuno vsaka preganjana, škodovana, prezirana ali vsaj krivično neupoštevana eksistenca našega stanu in vsega naroda.«

»NAŠ GLAS« ima svoje predale odprte za vsakogar, ki ima v javnosti kaj važnega, koristnega ali zanimivega povedati ali predlagati. Uredništvo bo dajalo dopisnikom, ki so podpisani, skrajno svobodo, ako so njih prispevki stvarni in po svoji obliki doslojni. Surovega gorjačarstva, osebne zadržanosti in malenkostnega dlakocepljenja seveda ne bomo gojili. — »NAŠ GLAS« je glasilo organiziranih javnih uslužbencev; organizacija pa pomenja tudi javno in notranjo disciplino. Naši dopisniki naj se tega tako polno zavedajo, kakor se zaveda tega uredništvo. V potrebnih stvareh enotnost, v dvomljivih ljubezen, v vseh svoboda!«

Konec leta 1938. je s 24. številko končal »NAŠ GLAS« svoj dvajseti letnik. Kdor pregleda teh dvajset letnikov, bo moral priznati, da je list ves ta čas tvoril krepko duhovno vez med slovenskim drž. uslužbenstvom, da je vselej vneto in dosledno zastopal naše skupne koristi in se neutrudno boril proti vsem napadom na naš stan. — Vseh dvajset let je bil vselej objektivni in nepristranski podpornik vseh upravičenih teženj, vselej je skušal zbrati v svojem okrilju drž. uslužbenca in upokojenca vseh službenih strok, činov in kategorij, da bi bila vsaj tod dosežena tista popolna skupnost, enotnost in solidarnost, ki je potrebna vsakemu stanu.

Sprva je bil »NAŠ GLAS« glasilo »Centralne zveze javnih uslužbencev«, nato ljubljanske »Osrednje zveze drž. nameščencev«, končno »Zveze drž. nameščencev in upokojencev v Ljubljani«, dokler ta ni zaradi predpisov sedanjega uradniškega zakona morala

lela 1931. prenehati z delovanjem. Od tedaj naprej zastopa »NAŠ GLAS« kot edino skupno slovensko glasilo drž. nameščencev in upokojencev splošne koristi in enotne interese vsega uslužbenstva in upokojencev v naši banovini.

To svojo nalogo je skušal izpolnjevati z načelnimi članki, organizacijskimi sestavki, s strokovnimi razpravami, stvarnimi in pravnimi pojasnili, zakonskimi razlaganji in objavljanjem težko dostopnega gradiva z vseh področij uradniškega prava. Objavil je brez števila slehernemu aktivnemu in upokojenemu drž. uslužbencu nujno potrebnih obvestil, navodil in tolmačenj. Marsikaterega bralca je »NAŠ GLAS« obvaroval občutne škode, marsikom je pripomogel do pravice, ki mu je šla, a je ni znal sam uveljaviti. Vselej je bil list na razpolago vsem našim strokovnim organizacijam — brez razlike službene panoge in vrste — za objavljanje društvenih poročil, podpiral je z vso vnemo tudi naše zadržarstvo. Zgodovina našega celotnega strokovnega, stanovskega, gospodarskega in kulturnega gibanja slovenskih drž. uslužbencev in upokojencev je zbrana v dosedanjih letnikih »NAŠEGA GLASA«.

Mislimo, da smo o dosedanjem delu in uspehih lista dovolj povedali. Kakor doslej, bo skušal »NAŠ GLAS« tudi v prihodnje ostati tisto prepotrebno skupno glasilo vseh aktivnih in upokojenih drž. nameščencev v Sloveniji, ki se še zavedajo potrebnosti in koristi trdne vzajemne povezanosti vseh nas.

Naš poziv na naročbo in sodelovanje gre v prvi vrsti na naslov mlajših tovarišev, ki so doslej stali po večini nebrižni ob strani. Na njih je, da pokažejo svoj smisel za organizacijo, tovarištvo in skupno delo. — Stari pešajo, admirajo drug za drugim, mladi morajo stopiti na njihova mesta in prevzeti njihove dolžnosti. »NAŠ GLAS« jih vabi in kliče na sodelovanje!

Vsem dosedanjim naročnikom in prijateljem lista naj bo pa tudi tu izrečena naša iskrena zahvala za vso idejno in gmotno pomoč. Naj jim bo zavest, da so pošteno izpolnili svojo dolžnost, v enako zadoščenje, kakor ga daje nam prepričanje, da smo pošteno in vestno skušali opravljati svoje delo.

»NAŠ GLAS« izide na leto 24 krat, vsakega 1. in 15. dne v mesecu, in velja za vse leto samo 40 din. Naroča se v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6/I. — Račun pošt. hranilnice št. 11.467.

Naročajte ga, priporočajte ga, širite ga!!

Vsem aktivnim in upokojenim tovarišem in tovarišicam!

Edino slovensko osrednje skupno glasilo/vseh državnih uslužbencev in upokojencev brez razlike stroke in kategorije je »Naš Glas«. Že 21 let zastopa z enako odločnostjo in doslednostjo interese vsega našega stanu. Navzlic temu še vedno ni tako razširjen kakor bi zaradi svoje važnosti moral biti.

Dolžnost vsakega zavednega tovariša je, da stori vse, kar more, da se vzdrži in razširi »Naš Glas«. Zato je treba doseči, da se dosedanje število naročnikov ne le ohrani, temveč dvigne in pomnoži.

Samo z ustno, osebno agitacijo je mogoče doseči uspeh. Zato se obračamo tudi na Vas z vljudno prošnjo, da skušate med svojimi tovariši(icami) pridobiti za prihodnji letnik kolikor mogoče novih naročnikov. Njihove naslove blagovolite napisati na ta list, ki ga nato pošljite našemu upravništvu v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6. Stroške Vam seveda povrnemo.

Prepričani smo, da se bodo vsi zavedni tovariši, ki jim je kaj do tega, da list ne propade in ne preneha izhajati, radi odzvali ti prošnji in po svojih močeh sodelovali pri akciji za razširitev »Našega Glasu«. Brez moralčne in gmotne podpore ter aktivnega sodelovanja vseh pripadnikov našega stanu ne bo mogoče ohraniti in še izpopolniti list, ki si je pridobil že toliko zaslug za naš stan.

S tovariškim pozdravom!

Upravništvo „NAŠEGA GLASU“

Naš Glas, priporočite ga svojim prijateljem!

NAŠ GLAS

List za državne nameščence in upokojence
LJUBLJANA, Frančiškanska ulica 6/I

Tovariši! Tovaršice!

Ko je nekdanja »Centralna zveza javnih uslužbencev v kraljestvu SHS« izdala dne 1. avgusta 1919. prvo številko svojega glasila »NAŠ GLAS«, je izšel list z obširnim programskim uvodnikom, iz katerega posnemamo nekaj odstavkov:

»NAŠ GLAS' je stanovsko, politično nestranksko glasilo, ki bo zastopalo predvsem gospodarske in stanovske interese drž. nameščencev v vsem našem kraljestvu, odbijalo bo krivice in napade nanje, pa naj prihajajo od katere koli strani ter bo z resnično objektivnim slikanjem uradniških razmer informiralo vso jugoslovansko javnost. — Moderen napreden, vsem stanovom in poklicem pravičen, vsestransko objektivni list si hočemo ustvariti, v katerem najde svojo tribuno vsaka preganjana, škodovana, prezirana ali vsaj krivično neupoštevana eksistenca našega stanu in vsega naroda.« —

»NAŠ GLAS' ima svoje predale odprte za vsakogar, ki ima v javnosti kaj važnega, korisnega ali zanimivega povedati ali predlagati. Uredništvo bo dajalo dopisnikom, ki so podpisani, skrajno svobodo, ako so njih prispevki stvarni in po svoji obliki dostojni. Surovega gorjačarstva, osebne zadirčnosti in malenkostnega dlakocépljenja seveda ne bomo gojili. — »NAŠ GLAS' je glasilo organiziranih javnih uslužbencev; organizacija pa pomenja tudi javno in notranjo disciplino. Naši dopisniki naj se tega tako polno zavedajo, kakor se zaveda tega uredništvo. V potrebnih stvareh enotnost, v dvomljivih ljubezen, v vseh svoboda!« —

Konec leta 1938. je s 24. številko končal »NAŠ GLAS« svoj dvajseti letnik. Kdor pregleda teh dvajset letnikov, bo moral priznati, da je list ves ta čas tvoril krepko duhovno vez med slovenskim drž. uslužbenstvom, da je vselej vneto in dosledno zastopal naše skupne koristi in se neutrudno boril proti vsem napadom na naš stan. — Vseh dvajset let je bil vselej objektivni in nepristranski podpornik vseh upravičenih teženj, vselej je skušal zbrati v svojem okrilju drž. uslužbenca in upokojence vseh službenih strok, činov in kategorij, da bi bila vsaj tod dosežena tista popolna skupnost, enotnost in solidarnost, ki je potrebna vsakemu stanu.

Sprva je bil »NAŠ GLAS« glasilo »Centralne zveze javnih uslužbencev«, nato ljubljanske »Osrednje zveze drž. nameščencev«, končno »Zveze drž. nameščencev in upokojencev v Ljubljani«, dokler ta ni zaradi predpisov sedanjega uradniškega zakona morala

leta 1931. prenehati z delovanjem. Od tedaj naprej zastopa »NAŠ GLAS« kot edino skupno slovensko glasilo drž. nameščencev in upokojencev splošne koristi in enotne interese vsega uslužbenstva in upokojencev v naši banovini.

To svojo nalogo je skušal izpolnjevati z načelnimi članki, organizacijskimi sestavki, strokovnimi razpravami, stvarnimi in pravnimi pojasnili, zakonskimi razlaganji in objavljanjem težko dostopnega gradiva z vseh področij uradniškega prava. Objavil je brez števila slehernemu aktivnemu in upokojenemu drž. uslužbencu nujno potrebnih obvestil, navodil in tolmačenj. Marsikaterega bralca je »NAŠ GLAS« obvaroval občutne škode, marsikom je pripomogel do pravice, ki mu je šla, a je ni znal sam uveljaviti. Vselej je bil list na razpolago vsem našim strokovnim organizacijam — brez razlike službene panoge in vrste — za objavljanje društvenih poročil, podpiral je z vso vnemo tudi naše zadrugarstvo. Zgodovina našega celotnega strokovnega, stanovskega, gospodarskega in kulturnega gibanja slovenskih drž. uslužbencev in upokojencev je zbrana v dosedanjih letnikih »NAŠEGA GLASA«.

Mislimo, da smo o dosedanem delu in uspehih lista dovolj povedali. Kakor doslej, bo skušal »NAŠ GLAS« tudi v prihodnje ostati tisto prepotrebno skupno glasilo vseh aktivnih in upokojenih drž. nameščencev v Sloveniji, ki se še zavedajo potrebnosti in koristi trdne vzajemne povezanosti vseh nas.

Naš poziv na naročbo in sodelovanje gre v prvi vrsti na naslov mlajših tovarišev, ki so doslej stali po večini nebrižni ob strani. Na njih je, da pokažejo svoj smisel za organizacijo, tovarištvo in skupno delo. — Stari pešajo, odmirajo drug za drugim, mladi morajo stopiti na njihova mesta in prevzeti njihove dolžnosti. »NAŠ GLAS« jih vabi in kliče na sodelovanje!

Vsem dosedanjim naročnikom in prijateljem lista naj bo pa tudi tu izrečena naša iskrena zahvala za vso idejno in gmotno pomoč. Naj jim bo zavest, da so pošteno izpolnili svojo dolžnost, v enako zadoščenje, kakor ga daje nam prepričanje, da smo pošteno in vestno skušali opravljati svoje delo.

»NAŠ GLAS« izide na leto 24 krat, vsakega 1. in 15. dne v mesecu, in velja za vse leto samo 40 dñ. Naroča se v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6/I. — Račun pošt. hranilnice št. 11.467.

Naročajte ga, priporočajte ga, širite ga!!

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61

LIJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA 61